

KAMASZVONAL

A pap dolga

Útban vagyunk. Mi, papok első-sorban, de mi, keresztények, általában is, a legszomorúbb, hogy néha önmagunknak is. Amikor a világot az Evangélium szerint kellené formálnunk, az sosem fog tet-szeni a sötétség hatalmának és a magukat álcázó képviselőinek, ez természetes. Ha azonban ugyan-azt a maskarát öltik fel a saját test-véreink is vallási jelleggel, az ma-ga a modern kori tévitanítás.

Balázs: Hát, atyám, tegnap estére feladta a családnak a vitamindító leckét.

András atya: Még nem tudom, hogy mivel, de ha a vita nem mér-gesedett el, a családi párbeszéd elősegítésének örülök.

Balázs: Éppen nem éreztem komolyabb indulatot senkinek a részé-ről, de édesapám nagybátyja nálunk vendégeskedik, és világos volt, hogy kímélik ugyan őt, de mindenki az ő hozzáállása ellen érvel, ezért lefekvés előtt mintha egy kissé megbántva érezte volna magát.

András atya: Akkor elárulod, hogy miért?

Balázs: Amint anyu hazajött atya esti katekézise után, apu heve-sen érdeklődni kezdett a témáról. Kiderült, hogy az ókeresztény egy-ház életéről, kultúrájának alakulá-sáról, a tömeges megtérések okáról volt szó, ezt anyu elég részletesen ecsetelte, de azt is, hogy atya egy esettel kapcsolatban elég keményen kifejtette, hogy bármit is írnak az újságok, nekünk, hívőknek hogyan kell hozzáállnunk a helyzethez.

András atya: Igen, tudom, mi-ről volt szó.

Balázs: Persze, a nagybácsi is hallotta a beszámolót, ő az életét Sal-

gójában töltötte el, elég rossz ha-tások érték, és ilyenkor állandóan felteszi a lemezt, hogy a papok ne szóljanak bele a politikába.

András atya: Rossz hatások bár-hol, bármikor bárkit érhetnek, én ott is ismerek virágzó katolikus egyház-községeket, aki akart, oda kapcsoló-dott be, méghozzá tiszta elvekkal. Aki viszont eltávolodott, annak mennyi beleszólása van abba, hogy papok miről adnak tanítást?

Balázs: Igen, mi is mondtuk ne-ki, hogy ehhez mindenkinek egyenlő joga van, de anyu azt is hozzátette, hogy atya milyen logi-kusan és milyen szemléletes pél-dákkal fejtette ki az ügy lényegét. Ettől a bácsikánk még idegesebb lett. Azt mondta, atya visszaél a helyzeti előnyével, amit a prédiká-cióban kéne kamatoztatni.

András atya: A prédikáció ugyanúgy a tanítás kifejtése, mint a közéleti elemzések, ez nekünk nemhogy tilos, hanem elsősorban a lelkipásztoroknak kell útmutá-tást adni a hívők lelkiismereti ál-lásfoglalásaihoz.

Balázs: Rendben van, de név-vel említve pártokat, személyeket?

András atya: Nem, betűrejtvé-nyekkel kell körülírni őket, meg né-hány egyéb találos kérdés sem árt, hogy a rébuszok köre teljes legyen.

Balázs: Értem. Csak hát ez né-ha egy kissé stílustalannak tűnik.

András atya: Így igaz. Van úgy, hogy a helyzet teljesen egyértelmű, ilyenkor szólni sem kell, minthogy arra sem szoktuk figyelmeztetni a hí-veinket, hogy vegyenek levegőt. A néven nevezésre akkor van szükség, amikor a kereszténység és a nemzeti szellem ellenségei valamilyen formá-ban felöltik a vallási jelmezt, és azt

mondják, hogy ezért a hívők is őket pártolják. Ilyenkor el kell oszlatni az arcátlan átverést, és ez a hálátlan fel-adat ránk, papokra vár.

Balázs: Ahha. Így világos, ez gondolom, atya életében elég sok-szor megtörtént.

András atya: Elég sokszor. Volt egy tündéri eset nagyon régen az egyik szomszédos faluban. Egy közéleti jelölt úgy mutatkozott be, hogy ő egy katolikus mérnök. A plébános civilben ott ült a közön-ség közt, végül megkérdezte tőle, hogy mi volt a vasárnapi evangéli-um. Az illető meg dadogva magya-rázkodott, hogy ő nem ér rá minden vasárnap misére menni.

Balázs: Na, persze, a szokásos lemez.

András atya: Erre az atya meg-jegyezte, hogy ő látott már építész-, vegyész- és gépészmérnököt, de hogy valaki mennyire hívő, arról ne előre beszéljen, majd a munkájából kiderül, ha ez derül ki belőle.

Balázs: Hát ezt a sztorit nagyon élveztem volna. Na, és amikor a papnak nincs igaza?

András atya: Nézd, a helyi kö-zösségben mindig a pap képviseli az Egyházat. A vélemény az ördög kari-kás ostora, aki kézbe veszi, csapkod vele, az meg hajlik erre-arra. Amit a pap kimond, az a tanítás. Ha valami-ben nagyot tévedne, az előljáró dolga helyreigazítani, nem a kívülállóké.

Balázs: A bácsikám ettől sem fog különösebben megnyugodni.

András atya: Őt ne is ezzel vi-gasztald, hanem az örök élet remé-nyével, aminek az elnyeréséhez per-se helyre kell tennünk az elveinket.

Pajor András
Véleményeket, hozzászólásokat az ifihittan@gmail.com címre kérünk